

262

Forslag til lov

om

**ændring i folkeforsikringsloven, forsåvidt angår
aldersrentemodtagerboliger.**

(Som vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 8. juni 1951.*)

§ 1.

Stk. 1. I lov nr. 182 af 20. maj 1933 om folkeforsikring med senere ændringer, jfr. lovbekendtgørelse nr. 324 af 27. juni 1950, affattes § 40, stk. 9, således:

„Til alders- og invaliderentemodtagere ydes et rentetillæg på $7\frac{1}{2}$ pct. af det for de enkelte rentemodtagere beregnede grundbeløb; for rentemodtagere, der har ophold i en godkendt bolig for aldersrentemodtagere, jfr. § 36 e i loven om byggeri med offentlig støtte, samt for rentemodtagere, for hvem boligafgiften eller lejen er nedsat i henhold til § 36 g i samme lov, ydes det nævnte tillæg dog kun med 4 pct. af det beregnede grundbeløb. Tillægget afrundes til det nærmeste med 12 delelige kronebeløb og udbetales månedsvis sammen med renten.“

Stk. 2. I samme lovs § 40, stk. 12, ophæves punkt b samt punkt d og e, det nuværende punkt c ændres til punkt b, og som nyt punkt c indføjes: „Bestemmelserne i punkt a og b kommer kun til anvendelse på bygninger, som er opført eller erhvervet inden den 1. juli 1951, og kun såfremt vedkommende kommune ikke i overensstemmelse med bestemmelsen i § 36 e, stk. 5, i loven om byggeri med offentlig støtte har valgt at lade refusionen beregne efter de i nævnte paragrafs stk. 3—4 fastsatte regler.“

§ 2.

Denne lov træder i kraft den 1. juli 1951.

Gustav Pedersen,

Poul Møller.

*) Se tillæg A. sp. 7567; tillæg B. sp. 2189; folketingstidenden: fremsættelsen sp. 3932, 1. behandling sp. 4018, 2. behandling sp. 4383, 3. behandling sp. 4420.